

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/152/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010866
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2113010866.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci odsúdeného K. I., o sťažnosti obhajcu odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.7.2017, č. k. 2PP/56/2013-85, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5.10.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť podaná za odsúdeného K. I., nar. XX.X.XXXX jeho obhajcom JUDr. Radovanom Grujbárom zamietá.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.7.2017, č. k. 2PP/56/2013-85 súd rozhodol tak, že podľa § 68 ods. 2 Tr. zák. sa odsúdený K. I., nar. XX.XX.XXXX, neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno zo dňa 17.09.2010 sp. zn. 2T/141/2010 a z ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 02.08.2013 sp. zn. 2PP/56/2013, a preto zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, 7 (sedem) mesiacov a 28 (dvadsaťosem) dní vykoná.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote, bezprostredne po jeho vyhlásení, za odsúdeného sťažnosť jeho obhajca, ktorý túto sťažnosť bližšie neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o neosvedčení sa odsúdeného po skončení skúšobnej doby, ktorá mu stanovená pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý plynula od 02.08.2013 do 02.08.2016.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že prvostupňový súd vykonaným dokazovaním zistil, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia dopustil spáchania viacnásobnej majetkovej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 28.04.2016 sp. zn. 1T/36/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2016. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 12.06.2017. Zároveň bol v čase plynutia skúšobnej doby aj 1krát priestupkovo postihnutý OO PZ Komárno za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1

Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom priestupok spáchal dňa 14.09.2015, teda počas plynutia skúšobnej doby.

Z takto zisteného skutkového stavu dospel okresný súd k záveru, že v prípade právoplatných postihov odsúdeného nešlo o ojedinelé vybočenie z vedenia inak riadneho života. Podľa jeho názoru konanie odsúdeného nesvedčilo tomu, že by si „vážil“ príležitosť mu danú jeho podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody. Účel podmiennečným prepustením „skráteneho“ trestu odňatia slobody tak súd nepovažoval za splnený. Na základe uvedených zistení tak nemohol súd vysloviť záver o tom, že by odsúdený K. I. v určenej skúšobnej dobe viedol riadny život v zmysle § 68 ods. 2 Tr. por., a preto dospel k záveru, že je potrebné, aby si zvyšok trestu odňatia slobody riadne vykonal.

Sťažnostný súd preskúmajúc predloženú trestnú vec, ako i napadnuté uznesenie, dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je správne a zákonné. Skutkové zistenia, ku ktorým dospel prvostupňový súd, sú správne a vyplývajú z vykonaných dôkazov. Tieto zistenia potom viedli prvostupňový súd k správne záveru o tom, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život. Odôvodnenie tohto záveru považuje sťažnostný súd za obsahovo správne a vyčerpávajúce a preto sťažnostný súd naň na tomto mieste odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Odsúdenému sa mu nepodarilo doručiť upovedomenie o termíne verejného zasadnutia a z tohto dôvodu mu bol ustanovený obhajca z dôvodu podľa § 293 ods. 4 Tr. por., ktorý bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený, pričom sa verejného zasadnutia aj zúčastnil. Verejné zasadnutie, na ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie bolo vykonané v neprítomnosti odsúdeného, k čomu boli splnené zákonné podmienky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je rozhodnutie prvostupňového súdu správne. Preto sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a preto ju zamietol v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.